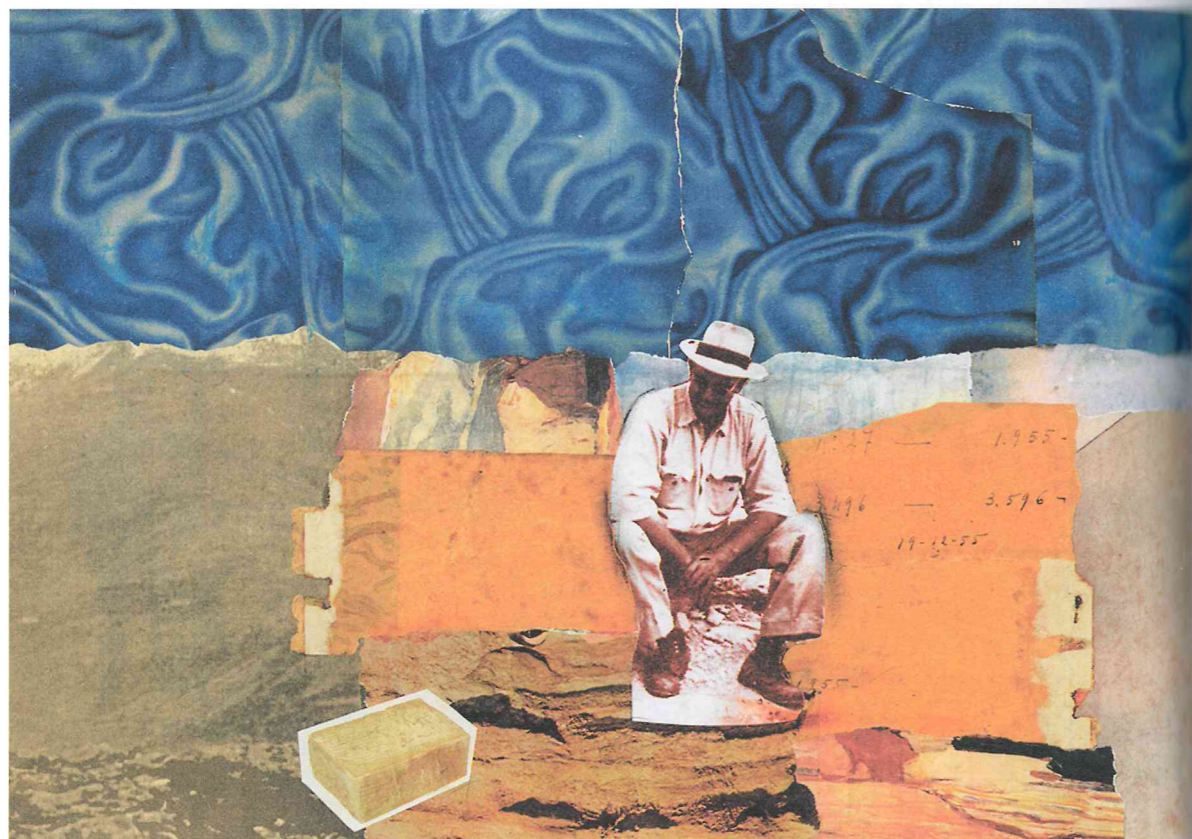

Duran Esteva.
Deserts series,
2000-2019.

Duran Esteva. Fragments del passat

Fundació Vila Casas.
Can Framis
Barcelona
Del 20.02.24 al 26.05.24
Ramon Casalé Soler

L'anterior exposició que vaig veure de Pep Duran Esteva (Vilanova i la Geltrú, 1955) va ser fa quatre anys a la Fundació Vall Palou de Lleida, on va presentar *Dibuixar els dies*, on la majoria dels objectes que s'exhibien procedien de l'àmbit urbà, o el que és el mateix, del carrer i de domicilis particulars, acumulats durant quatre dècades. Ara a la Fundació Vila Casas, concretament a la seu barcelonina de Can Framis, es presenta *Papers d'ombra*, on la tècnica del *collage* és la gran protagonista, ja que segons Biel Mesquida l'origen del *collage* és "construir a partir dels fragments", mitjançant la reutilització de diversos materials i objectes, com per exemple fotografies, cartrons, papers, fustes i mantes.

Hi ha un altre motiu per entendre millor el projecte, ja que la majoria de les peces provenen d'antics decorats de paper que ha anat recopilant durant molts anys,

amb la finalitat de donar a conèixer l'anvers i el revers dels papers. Totes les obres són inèdites i mostren un conjunt d'imatges i paisatges mitjançant "lupes, espells, forats, seqüències mudes on els personatges i les seves ombres transiten com a presències rescatades de pel·lícules antigues".

Pep Duran es va formar a l'Escola Superior d'Art Dramàtic amb els professors Fabià Puigserver i Iago Pericot. Ha exercit la docència a l'Institut del Teatre de Barcelona. Compagina l'escenografia amb les arts plàstiques. A finals dels 70 va obtenir una beca del Teatre Lliure. L'exposició parteix d'aquell moment, ja que juntament amb Nina Pawlowsky va pintar els decorats de paper i roba de l'escenografia de *La Bella Helena*, que es va presentar al Teatre Lliure i que més tard va recuperar al Cercle Catòlic de Gràcia.

A l'exposició es pot veure la

sèrie de *fotocollages Deserts*, que és la primera vegada que es mostra al públic en la seva totalitat, ja que anteriorment algunes de les peces s'havien exhibit a la galeria +R i a ARCO el 2013. Així mateix, hi ha la instal·lació *Cambra* amb uns decorats que van pertànyer a l'artista conceptual Benet Rossell provinents de l'antic teatre El Molino. Totes les peces –els *collages*– que s'exhibeixen són com una partitura escènica, ja que segons Pep Duran "tot navega sobre el món del teatre, i per tant no puc enganyar a ningú". No deixa de ser una manera de reviu el passat. Un passat no tan llunyà ja que cadascun dels retalls o fotografies de paper són moments o fragments viscuts.

Adrián Castañeda serà l'encarregat d'omplir la Fundació Arranz-Bravo del maig al juliol amb una exposició amb obres inèdites, pensades i creades per a aquest muntatge, ideant una reflexió sobre el polissó que traspasa les fronteres amagat en un vehicle, i aquests espais i peces seran els protagonistes de l'espai de la fundació.

L'artista s'ha dirigit a crear projectes de línies d'investigació agafant el panorama europeu de la immigració, de la feina que es fa per gestionar aquest trànsit de gent, de les polítiques dels centres d'internament i de les condicions de lliure circulació. Castañeda va exposar a finals d'any en una col·lectiva a Buenos Aires amb *Madre Monstruo Misa Monstruo*, treballant en el temps amb aquest recorregut a l'Hospitalet, sempre agafant aquests elements de tot el que succeeix al seu voltant i de la necessitat de construir dispositius que puguin fer reflexionar l'espectador amb qüestions que concerneixen tothom.

L'artista se serveix d'aquesta figura del polissó i hi establirà relacions, i l'escultura agafarà una preponderància capital, abordant l'exposició de tot l'espai de la fundació des del terra, creant una mirada a la part inferior, amb peces de gran volum, amb molt d'impacte i molta potència. Castañeda donarà forma a peces de gran pes visual, en paral·lel amb la documentació de com s'arriba a disseccionar la peça fins al seu resultat final. Juntament amb tot aquest univers, el material també esdevindrà indispensable, ja que funcionarà com un binomi amb materials escultòrics i estètica clàssica com el bronze, el formigó o el guix. Aquest treball amb la matèria i amb els objectes per ocultar

exposició

exposició

Adrián Castañeda

Fundació Arranz Bravo
L'Hospitalet de Llobregat
Del 11.05.24 al 14.07.24
Carles Toribio

les persones, donarà pas a aquestes grans escultures i volums amplis per evidenciar fins on han d'arribar els cossos de les persones per creuar la frontera d'un país, deixant pas al pas del temps i a les maniobres de contorsió. Així, a la Fundació Arranz-Bravo s'hi podran veure volums interns de vehicles, fons de seients, dipòsits, frontals de vehicles, sempre agafant aquestes peces com a mercaderies que són susceptibles de convertir-se en

espais ocults. Situació del panorama social, polític, migratori, de la realitat, de crear i teixir relacions. Aquest univers ens portarà a la recuperació i descontextualització dels objectes a partir de la seva reflexió.

